

claus willumsen

visioner

digte

clauswillumsen.dk

Visioner I-V

Claus Willumsen

Copyright © Claus Willumsen og clauswillumsen.dk
2018/2024

Denne digtsamling er skrevet i efterveerne på en øjenoperation, hvor jeg var blevet indlagt med et tryk på 53 (normalen er 11-21), og jeg frygtede reelt, at jeg kunne blive blind på mit ene øje, dét jeg rent faktisk ser rimeligt godt med.

Alt er vel nu, men med lidt sort uheld vil jeg miste synet på et senere tidspunkt i mit liv . . .

CLAUS WILLUMSEN

VISIONER I-V

CLAUSWILLUMSEN.DK

I

Da jeg
åbner øjnene
ser jeg sort
silke

knitre som
solsikker.

II

Denne stoflighed

en passage ind
i et mørke

Disse knitrende Novae

velduftende ar på
mine nethinder.

III

Denne
morgen åbner sig
som en sommerfugls
kokon

Mine
øjne åbner sig
som en sommerfugls
vinger

Mit
blik åbner sig
som en sommerfugls
flugtrute

Støv falder
som en sommerfugls
kys

lægger sig til rette
på mine
øjnes
låg.

IV

Dette er
en rejse
ind i en
tunnel

som at
zoome
ind i en
pupil med

lysets
hastighed

som at
bore sig
ind i et
bjerg

som at
bore i
et øje
med

lysets
spids

Jeg længes
efter lyset.

(Nervus Opticus)

V

Jeg kan mærke
køligheden fra
dine fingre
på min arm

Se konturerne
af en katedral
i dit blik.

I

En summen
vinduer summer
jeg hører skyer passere
jeg hører stemmer fortælle
at lyset har slået rod i dette værelse
jeg mærker stemmen i mit øre
jeg hører dig hviske at
denne summen er
skyer der
skuler.

II

Jeg spørger
"Er det gråvejr?"
Jeg tænker
"For mit hjerte"
og sukker
"er tungt."

Og min dag
flyder på vandene
som et vissent blad
på en vandpyt.

Jeg spørger
"Er her nogen?"
Jeg tænker
"For mit hjerte"
og lytter
"er så ensomt"

Her i mørket.

III

Når det sorte
ikke æder sig
ind på mig

lader jeg til
at kunne få
glassplinter
til at passe

sammen ved
at føle mig frem
på det vuggende
gulv.

IV

Og ved at føle mig frem
ser jeg ud over kanten

Og ved at føle mig frem
ser jeg ud over mig selv

Og ved at føle mig frem
ser jeg ud over teksten

Og ved at føle mig frem
ser jeg ud over dig.

V

Jeg hører stemmer fortælle
at lyset har slået rod i dette værelse
jeg mærker stemmen i mit øre
jeg hører dig hviske at
denne summen er
mig der ser
ud over
kanten.

I

Som at være
levende begravet

denne fornemmelse
af at være frosset
fast som en sten i
permafrost

Som at være
fluen i ravklumpen

bare uden det smukke
gyldne udsyn til havets
rolige sejllads mod
evigheden

Som at være
nedsænket i sort blæk.

II

En hånd over
natten

mit blik skælver.

III

Smerten bag
lyset

fluen i ravklumpen.

IV

Over hånden
sværmer natten

som sten i permafrost.

V

Jeg drypper mine øjne
med blækket og evigheden.

VISIONER IV

I

Vinduernes grå søjler;
skraverede irlgange
ind i en vrimmel
af ord

mangfoldige er de
gæder jeg må se
forsvinde som
møl

før vinduet slukkes.

II

Gåderne hober sig
op fylder mit blik
med fravær

jeg strækker mig
ud og famler
efter dig
uset

er
nuet.

III

Kaskader af
dig
hældes ud som
hud
af spindelvæv
på
mit ansigt
ind
i mine pupiller

duer på strejftogt.

IV

Jeg tager duen
op i mine hænder

ser på den grå nuance
lader mine øjenvipper

kysse den fjerede bylt
af nerver

måske kan jeg lære at
flyve
hvis jeg presser mit
ansigt

ind i duens (s)kød?

V

Før vinduerne lukkes
vil jeg se ud
på solens
skrå
sikkerhed.

I

Da jeg
åbner øjnene
ser jeg det sorte
Mørket

tone ud
en overblænding
og så

begynder farver at
sive ind farver maler
sine knitrende kys

det taktile møde
mellem mørket
og farvekoder

det taktile
det binære
møde
i
en
sommormorgens
vinge.

II

Da jeg
lukker øjnene
brydes det mørke
af små lygter
der tændes i natten
et for et i

S L O W M O T I O N

tændes stjerner på
min tornede nethindes
lærred

små spyd prikker hul
i natten stjerner
tændes et for et
og alene i natten
frygter jeg

F A S T F O R W A R D

at stjerner forvandles
til et univers
tømt for
liv

og så mørkt og så koldt.

III

Da jeg
åbner øjnene
siver hånden ud
af mit synsfelt
forvandler sig til
et træ en springflod
et æbletræ til en aftens
mørke simrende lyde
tusmørket sætter sine spor
på mine blikke de bløde
intonationer de vaklende
ord som jeg lader
falde som
træer i
denne
nats
løv
fald
dug
på
b
l
i
n
d
e

p
u
n
k
t
e
r

IV

Da jeg
lukker øjnene
kommer ord
til mig kantede
svalede formede

ord springer hid
og did antager nye
former indtager nye
konstellationer andre
konfigurationer

de kommer som slanger
der skifter ham på et sekund
som hexagoner eller er det som
terninger vi ser rulle henover et bord
når jeg lukker øjnene da jeg ser ud da jeg

v

åbner øjnene

ser jeg

Alt.

